

„עיקר הבעיה לדעתי היא בזה שאנחנו בית-החולים העמוס ביותר בתל-אביב, אמר. „אנחנו נמצאים במרכז. במקום שלא צריך לנסוע אליו. אלינו מגיעים ברגל וכשאדם מחליט בעצמו מתי יקום וילך אל בית-החולים, הוא צריך להשוב גם על זה שיש רבים שעשו את זה לפניו, והם נמצאים כבר בחדרהמיון.”

חדר מיון

ככיכר דיזנגוף

וקטור מזור נושף עשן, מדבר בשקט. כמעט ללא תנועות ידיים. „רובך עלינו לילה-לילה עול של כמיליון בני-אדם, ש עוברים את העיר הזאת. מתוך מיספר זה רוב הנוקעים לטיפול רפואי מגיע אלינו. „בחדר-מיון יש סדר עדיפות, הוא עובר לנושא נוסף, „זה לא תור לקלנוע — שם מי שמגיע קודם נכנס קודם. כאן הן עדיפות היא רפואית, וקובע אותה רופא. ולכן יכול להיות שהולה בא לחדר-מיון עם פצע, יוצא ממנו אחר-כך תפור ומטופל, אבל ממורמר כי היה עליו להמתין זמן רב. נגד זה אין מה לעשות — יש רופא והוא מחליט מי בא קודם.”

ומה כאשר יושבים אנשים וממתנים ורופא אינו?

„לא צריך להציג את זה בדרך של מאורע קבוע. יש הרבה מקרים שבהם אנשים שוכבים בחדר-מיון וממתנים משום שה הדבר הטוב ביותר עבורם. מיקרה של אפנדקסית לטוב. בחדר-המיון נקבעת הן אבחנה. לפעמים על אדם לשכב כמה שעות עד אשר מובטח כי האבחנה היא סופית. „הצרה היא שאחוז גדול מאד של הן אנשים לא צריך בכלל להגיע לבית- החולים. אבל מפני שהמקום קרוב, הן החלטה בידו החולה, ולא צריך שום הפנייה מרופא או הוא קם ובא ומתחיל הבאלאגאן. „לחץ, ועבודה בתנאי לחץ מעולם לא הזיקו לרופא.” מכחיש דוקטור מזור את הטענה המקובלת, „טוב שרופא ילמד ל־ פעול בתנאי לחץ. לדעתי רופא שפעל תמיד על מיימנותו, חסר הרבה בהשתל- מותו. אבל לא לחץ ביריוני — עם זה שום רופא אינו יכול לעבוד. אדם האחראי לחייהם ובריאותם של אחרים, לא יכול לעמוד יחד עם זה בלחץ של איומים ו־ מכות.”

או מה הפיתרון?
„אני כבר לא רוצה לדבר על אוטופיות כמו חינוך אנשים. אבל צריך לדעת איך להתנהג במקום ציבורי, ובכלל להיות קצת יותר הגיוניים בסניות לבית-החולים. לא צריך להעמיס סתם כשקיימות מיר פאות של קופות-חולים וקליניקות פר- טיות.”

החלק

הפרובלמטי

וקטור מזור אומר כי הפתרון הוא בחינוך. אבל מי יתן את הדוגמה המח- נכת לאולם בירוינים אלימים. הרופאים „שטוב להם לעבוד בתנאי לחץ? שתשר בותיהם וסניותיהם לחולים יכולות להו- ציא משלוותו את המתון שבחולים. לפ עמים מפליא ממש כמה מוכן אדם חולה וכואב לספוג מאחות מתלמדת מבלי ל־ צות את פיו ולצעוק: שערורייה. יתכן וכמה סדרות-חינוך אינטנסיביות, שהיו מועברות לאחיות ולרופאים המ שמשים בחדר-המיון, תיפתרנה את הני הלת בית-החולים מן הצורך לשלם ל־ שוטרים.

כי מה שמתרחש עתה זו רק התחלה. אם לא ישתנה המצב במהירות לא ירחק היום ובבתי-החולים יינפו סכינים לא רק רופאים.

יש להגדיל מייד את חדריהמיון הקיי- מים, או לעבור בכלל לשיטה אחרת. שיטה בה יבלה החולה את מינימום הזמן בדרך בין כניסתו לבית-החולים לאישפוזו. יש להגדיל את הצוותות הפועלים בחדרי המיון, ולו על חשבון המחלקות האחרות. חדרהמיון הוא החלק הפרובלמטי ביר תר של העסק. כשאדם שוכב במחלקה ו־ מאושפז — הציפייה לביקורות הרופא היא חלק משיגרת יומו. אך כשאדם מגיע ל־ ביה"ח — מיוסר, מפוחד, חולה — אסור לו לחכות. אסור לו להיות נתון לחסדיה של אחות אחת, שמישרת ארוכה עירערה את עצביה ואת סבלנותה.

שוטר הוא רק פקק קטן בקרקעית הבלה והמונקבת של המצב הקיים. אם לא יתוקנו כל החורים אם לא תיסתמנה כל הפיר צות, לא יעזור אפילו מישמר-הגבול.

(המשך מעמוד 33)

ובת בביל שמונה. בעל חנות ירקות ו־ פירות ברחוב פלורנטין בתל-אביב. הוא יליד יוון ובמילחמת-העולם השנייה הועבר עליידי הגרמנים למחנה-ריכוז. מאז הוא נכה בידי אחוז לפי חוק רדיפות הנאצים. בעברו יש גם כמה צדדים חיוביים פחות: החזקת רכוש החשוד כגנוב, גרימת נזק בודון, גניבות מיספר, החזקת בית לעישון חשיש, כמה תקיפות חבלניות, ביניהן תקיפת אדם בשעת מילוי חובתו כחוק. כל אלה מצויים בדרך-רשום פלילי, אותו סיפקה המיטרה לשופט בוריס ראפפורט שישב בידן.

„ביום המיקרה התחיל לכאוב לי הכבד, מספר הנאסם. „ובשעה עשר ניגשתי לבית- החולים. באתי עם אשתי וגיטתי, כי לא יכולתי ללכת בעצמי. הגעתי לבית-החור לים בעשר וחצי. האחות במיון אמרה לי לשכב. שכבתי שעה ואיש לא דיבר איתי. עברה עוד שעה ואיש לא ניגש אלי. לא רופא ולא אחות. התפתלתי מ־ כאבים. בקושי דיברתי. קראתי לאחות, והיא עשתה לי תנועה ביד שאחכה. „ניגש אלי רופא, הסתכל עלי, לא בדק ואמר שאני צריך חירורג. קמתי לאט לאט ופניתי לדוקטור מזור. זה היה כבר בין אחת לאחת וחצי. ביקשתי מהרופא שעד שיפנה לראותני, יתן לי תרופה להרגעה. הוא לקח אותי בשתי כתפי והוביל אותי למיטה. „לך למיטתך! הוא אמר לי. אחרי שדחף אותי, אמרתי לו: „אדוני הרופא, הייתי שלוש שנים בגרמניה, והרופאים הגרמניים לא התנהגו איתי ככה.” או הוא הרים את היד ונתן לי שתי סטירות להי. „אשתי וגיטתי התחילו לצעוק והגיעה מיטרה. הרופא אמר לשוטר: קח מהם עדות, ובעצמו רצה לחזור סנימה. אמרתי לו: אדוני הרופא, אנחנו נתנו עדות. תן גם אתה. אז הוא אמר: תסתלק מהעיניים שלי! לא יכולתי יותר להחזיק מעמד ונתתי לו שתי סטירות לחי.”

„אשבור לפקידה

את הפרצוף!

מרדכי ברנתן נידון על מעשהו לחצי שנה מאסר בפועל ולשנה מאסר על תנאי. אך השופט, בוריס ראפפורט, לא שכה לציון כיו: „יש להצטער צער עמוק שבמדינתנו הנאורה, בבית-חולים מודרני כמו איכילוב, מתפתל בכאבו ל־ מעלה משעתיים, חולה שושלה באופן דהיף עליידי רופא מקופת-חולים.” גיטתו של הנאסם, לאה חסון, שהי־י שעה במתן סטירת לחי לרופא, נידונה לחודש מאסר בפועל ולחמישה על תנאי. אך האם יגזור הדין את מקור הפרו־ ענות? ברנתן קיבל את המגיע לו מיד החוק, אך האם תימצא בכך רפואה גם לכל אותם שהמתינו וכאבו וזכו למענה לשון מן האחיות והרופאים, ולא הגיבו בביריונות גסה?

מאז תקיפתו של דוקטור מזור, הוצב בחדר-המיון של איכילוב שוטר במדים. הוא נמצא במקום בשעות העומס בלבד, לקראת הצהריים בעיקר.

עובדה זו לא הפריעה לי לראות בשלו־ שתי ימי שהותי במקום מחזות כמו:

● צעיר שניצב בתור ליד אשגב-הקבלה של המיון, צרח לעבר השוטר: „אני אש־ בור לפקידה הזאת את הפרצוף אם לא תרשום אותי בתור!” לפני עמדה זקנה שביקשה לרשום בתור את בעלה שסבל מתום גבוה. הצעיר גרשם קודם. הזקנה המשיכה להמתין.

● צעיר שהביא חבר פצוע בביטנו ביקש להכנס לחדר-המיון לראות מה מצ־ בו. הפקידה סירבה להכניסו בהתאם לתק־ נות החדשות. האוסרות על הכנסת קרו־ בים לחדר-המיון. „תפתחי את הדלת, לפני שאני מכניס בעיטה ושובר לכם את כל הדלת הזאת, העמיד הצעיר את הפקידה על רצינות כוונותיו. השוטר היה כמטר מאחורי הפקידה. הוא ניסה להרגיע את הצעיר ולבסוף הכניסו בעצמו.

הד״ר עמוס מזור ישב בחדר המי־ נוחה של המנתחים, בקומה החמי־ שית של בית-החולים איכילוב. המנתח בן ה־36, שלף באצבעות ארוכות סירגיית קנט 100 מילימטר, תנועותיו היו חדות ומדויקות, יציבות מאוד.

עמוס מזור הוא רוק, לערוו צבע שחום נאה. ניגוד חריף לירוק הבהיר של מדי המנתח. עיניו כהות וממושקות. הוא בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים ואת השר תלמוחו בחירורגייה עשה בבית-חולים איכילוב.

זהו אגיו

הסיגר ההולנדי המפורסם להנאה ולסיפוק מושלם

לבחירתך ולטעמך סיגרים אגיו במבחר גדלים וסוגים.

MADE IN HOLLAND

יוצא והפצה בלעדית בישראל:

ח. ברגר חיפה, כינור-כיאט 2, ת.ד. 1967, טלפון: 668551

MED. SUN LINES FERRY LTD

מהר יותר זול יותר לאירופה

שרות הפלגות סדיר מחיפה בכל יום ג' בשעה 11.00

אטלנטה

ללימסול, רודוס, פיראוס

(שרות אקספרס — תפוסה ברוטו 12614 טון)

מחירים מוזלים — נוחות מירבית — שרות אדיב — מטבח לאינני הטעם

אלאלוף ושות'

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טלפון 611757, 613389
חיפה, רחוב כיאט 6, טלפון 667752 — 667753
(אטלנטה, שנת בנייה 1951 „ב")